

ارزیابی خصوصیات فیزیکوشیمیایی روغن استخراج شده از ارقام مختلف دانه کدو حلوایی ایرانی

ساره شفیعی مشتانی^a، مریم قراچورلو^{b*}، بابک دلخوش^c

^a دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی کشاورزی- علوم و صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

^b استادیار دانشکده علوم و مهندسی صنایع غذایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

^c استادیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۷/۱۱/۱۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۸/۲/۹

چکیده

مقدمه: کدو گیاهی از خانواده *Cucurbitaceae* با دانه‌های روغنی می‌باشد که روغن آن توسط کمیسیون اتحادیه اروپا به عنوان یک روغن خوراکی پذیرفته شده است. با توجه به تنوع گونه‌ای کدو حلوایی، هدف از این پژوهش تعیین درصد روغن ارقام مختلف دانه کدو حلوایی کشت شده در ایران و ارزیابی خصوصیات فیزیکوشیمیایی روغن‌های حاصله به عنوان منبع جدیدی از روغن می‌باشد.

مواد و روش‌ها: در این تحقیق از ۶ رقم دانه کدو حلوایی کشت شده در مناطق مختلف ایران به منظور استخراج روغن به روش سوکسله استفاده گردید. روغن استخراجی تحت یک سری آزمایشات فیزیکی و شیمیایی چون تعیین ترکیب اسید چرب، اندیس رفاکت، اندیس یدی، اندیس صابونی، ترکیبات غیر صابونی، رنگ، عدد اسیدی، عدد پراکسید و زمان مقاومت در برابر اکسیداسیون قرار گرفت.

یافته‌ها: راندمان استخراج روغن در ارقام مختلف ۳۴-۴۷ درصد تعیین گردید. ترکیب اسیدهای چرب روغن نشان داد که اولئیک اسید و لینولئیک اسید به ترتیب عمده‌ترین اسیدهای چرب تک غیراشباع و چند غیراشباع این روغن می‌باشند که از نظر تغذیه‌ای نیز دارای اهمیت فراوان هستند. ضمن این که نمونه D (بابل) به دلیل دارا بودن درصد نسبتاً بالای روغن (۴۵٪)، ترکیب اسید چرب مطلوب، زمان پایداری بالاتر در برابر اکسیداسیون (۲۱/۹۷ ساعت) بهترین نمونه معرفی می‌گردد.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج به دست آمده روغن دانه کدو حلوایی به دلیل محتوی بالای اسیدهای چرب تک غیراشباع و چند غیراشباع، می‌تواند به عنوان یک روغن با ارزش مورد توجه قرار گیرد.

واژه‌های کلیدی: ارزیابی فیزیکوشیمیایی، ترکیب اسید چرب، دانه کدو حلوایی، روغن

مقدمه

کدو جزء خانواده *Cucurbitaceae* می باشد که گیاهانی علفی، دارای ساقه خزننده، دارای پیچک، گل های زرد رنگ، تک جنسی و میوه نوعی سته می باشد. این جنس دارای ۱۰ گونه گیاهی است، که ۵ گونه دارای اهمیت زراعی هستند. سه گونه *C. Pepo*، *C. Moschata*، *C. Maxima*، از اهمیت بیشتری برخوردارند (آزاد بخت، ۱۳۷۸). روغن دانه کدو، روغن ویژه منطقه ای از شمال استرالیا (Styria) می باشد که توسط کمیسیون اتحادیه اروپا به عنوان یک روغن خوراکی پذیرفته شده است. استرالیا بزرگترین تولید کننده کدو و روغن آن بوده، چین، یوگوسلاوی و مجارستان نیز از تولیدکنندگان عمده این روغن محسوب می شوند (Gilberto & Albin, 2008; Makovic, & Bastic, 1975). کدو حلوایی در ایران در اکثر نقاط کشور، از جمله استان های مازندران، گیلان، خراسان، همدان، آذربایجان، فارس و ... کشت می شود. از خصوصیات روغن دانه کدو، رنگ سبز تیره می باشد که ناشی از حضور رنگدانه های کلروفیلی و کاروتنوئیدی فراوان موجود است، همچنین این روغن سرشار از اسید اولئیک و اسید چرب ضروری لینولئیک می باشد. استرول عمده این روغن دلتا - ۷ - استنول می باشد و توکوفرول آن عمدتاً گاماتوکوفرول است که نقش آنتی اکسیدانی دارد. این روغن بوی قوی و کف کنندگی فراوان دارد، که کف کنندگی روغن، مصرف آن را برای سرخ کردن نامناسب می سازد و به این دلیل بیشتر به عنوان روغن سالاد کاربرد دارد (Barbara & Michael, 2004). از خواص مفید روغن دانه کدو می توان به نقش آن در کاهش التهابات معده، تصلب شرایین، LDL خون و لخته های خونی در رگ ها اشاره کرد. همچنین در جلوگیری از انقباضات نامنظم قلب و کاهش خطر تشکیل سنگ های مئانه و کلیه نقش دارد و در درمان سرطان پروستات موثر است (Barbara & Michael, 2004; Gilberto & Albin, 2007; Makai & Balatin, 2000). طبق گزارشات Makovic و همکار در سال ۱۹۷۵ دانه کدو حلوایی دارای ۴۹-۴۲٪ روغن می باشد (Makovic & Bastic, 1975).

Gilberto و همکار در سال ۲۰۰۷ ترکیبات دانه کدو را مورد بررسی قرار دادند و به نقش روغن آن در کاهش فشار خون، کلسترول خون و همچنین خواص آنتی باکتریایی آن اشاره نمودند (Gilberto & Albin, 2007).

Basaran و همکاران در سال ۱۹۹۸ ترکیب اسیدهای چرب روغن دانه کدو حلوایی را به صورت لینولئیک اسید (۴۲/۶٪)، اولئیک اسید (۳۲/۶٪)، پالمیتیک اسید (۱۵/۱٪) و استئاریک اسید (۶/۵٪) گزارش کرده اند که در مجموع این روغن دارای ۷۵٪ اسیدهای چرب غیر اشباع می باشد (Basaran et al., 1998).

در سال ۲۰۰۴ Alfawez ترکیب اسیدهای چرب روغن دانه کدو حلوایی کشت شده در کشور عربستان صعودی را ۱۶/۴۱٪ پالمیتیک اسید، ۱۱/۴٪ استئاریک اسید، ۶۹/۵۹٪ اولئیک اسید، ۱۸/۱۴٪ لینولئیک اسید و ۱/۲۷٪ لینولئیک اسید گزارش کرد (Alfawez, 2004).

Achu و همکاران در سال ۲۰۰۵ ترکیب اسیدهای چرب روغن دانه کدو را ۱۳/۳٪ پالمیتیک اسید، ۸٪ استئاریک اسید، ۲۹٪ اولئیک اسید، ۴۷٪ لینولئیک اسید و کل اسیدهای چرب غیر اشباع را ۷۸٪ گزارش کرد (Achu et al., 2005).

هدف از این پژوهش تعیین درصد روغن ارقام مختلف دانه کدو حلوایی کشت شده در ایران و ارزیابی خصوصیات فیزیکوشیمیایی روغن های حاصله به عنوان منبع جدیدی از روغن می باشد.

مواد و روش ها

۶ رقم مختلف دانه کدو حلوایی مربوط به استان های فارس (کازرون و شیراز)، مازندران (قائم شهر و بابل)، خراسان (سبزوار) و آذربایجان غربی (خوی) انتخاب گردید. از هر رقم ۵۰۰ گرم تهیه و طبق جدول ۱ کدگذاری شد.

ابتدا مواد خارجی و زائد از دانه ها جدا گردید. تعیین درصد رطوبت اولیه از طریق قرار دادن وزن مشخصی از هر نمونه در آون ۱۰۵ درجه سانتی گراد، تا رسیدن به وزن ثابت انجام شد. جهت تعیین درصد پوست دانه ها هر بار ۱۰۰ دانه کدو با ترازوی دیجیتالی با دقت سه رقم اعشار وزن شد و پوست دانه ها با دست جدا گردید و وزن مغز و پوسته

نیترژن، سرعت جریان ۳۰ (میلی لیتر بر دقیقه)، میزان تزریق ۵ میکرولیتر بود.

از مقایسه پیک نمونه با پیک استاندارد و براساس Relative Retention Time پیک ها، نوع اسیدهای چرب شناسایی شد و مقدار اسیدچرب با محاسبه سطح زیرمنحنی پیک‌های حاصله، تعیین گردید.

اندیس یدی براساس رابطه ریاضی ارائه شده در استاندارد AOCS به شماره Cd1c-85 به طور مستقیم از روی ترکیب اسید چرب روغن محاسبه شد (Fireston, 1994).

درصد ترکیبات غیر صابونی طبق روش AOAC شماره ۹۳۳/۰۸ اندازه‌گیری شد. پس از صابونی کردن روغن توسط محلول هیدروکسید پتاسیم ۶۰٪ وزنی در حضور اتانول و پترولیوم اتر ترکیبات غیرصابونی آن به وسیله دی اتیل اتر استخراج شد و پس از توزین، درصد ترکیبات غیرصابونی محاسبه گردید. جهت شناسایی ترکیبات غیرصابونی شونده از روش کروماتوگرافی لایه نازک (TLC) استفاده شد (Fireston, 1990).

زمان مقاومت به اکسید شدن با استفاده از دستگاه رنسیمت مدل Metrohm 743 در درجه حرارت ۱۱۰ درجه سانتی‌گراد و با جریان هوای ۲۰ لیتر بر ساعت ارزیابی گردید.

اندیس صابونی به روش AOCS به شماره Cd3-25 اندازه‌گیری شد (Fireston, 1994).

اندازه‌گیری اندیس رفاکت با رفاکتومتر مدل Atago 3T در درجه حرارت ۲۰ درجه سانتی‌گراد بر اساس استاندارد AOAC به شماره ۹۲۱/۰۸ انجام شد (Fireston, 1990).

رنگ با استفاده از دستگاه لایویند Tintometer مدل F با سل یک اینچی و مطابق استاندارد

جداگانه اندازه‌گیری شد و درصد پوست دانه‌ها محاسبه گردید.

سپس دانه‌ها با آسیاب خانگی آسیاب گردید و از دانه کامل آسیاب شده استخراج روغن با استفاده از دستگاه سوکسله توسط حلال پترولیوم اتر، به مدت ۴ ساعت انجام شد. سپس نمونه روغن تحت آزمون‌های فیزیکوشیمیایی مختلفی چون تعیین درصد اسید چرب آزاد، عدد پراکسید، زمان مقاومت به اکسید شدن، ترکیب اسید چرب، اندیس یدی، درصد ترکیبات غیرقابل صابونی، تعیین عدد صابونی، رنگ، اندیس رفاکت، با چهار تکرار قرار گرفت. بدین منظور از استانداردهای انجمن شیمی‌دانان روغن امریکا (Fireston, 1994) و انجمن شیمی تجزیه (Fireston, 1990) استفاده شد. کلیه مواد شیمیایی مورد استفاده جهت تعیین شاخص‌های کیفی روغن از نوع مخصوص آنالیز کمی بودند که به وسیله شرکت مرک آلمان تولید شده بودند.

درصد اسید چرب آزاد به روش تیتراسیون و بر اساس استاندارد AOCS به شماره Cd 3d-63 تعیین شد (Fireston, 1994).

عدد پراکسید به روش یدومتری و مطابق استاندارد AOCS با شماره Cd 8-53 مورد سنجش قرار گرفت (Fireston, 1994).

جهت تعیین ترکیب اسید چرب ابتدا طبق روش Christie روغن متیله شد، سپس متیل استرها به روش گاز کروماتوگرافی مطابق استاندارد AOCS به شماره Ce1e-91 شناسایی شدند. مشخصات ستون مورد استفاده به این قرار بود: درجه حرارت ستون (ستون موئین نیمه قطبی و از جنس دی اتیلن گلیکول سوکسینات)، C ۱۶۰-۱۹۰ که با سرعت $2^{\circ}\text{C}/\text{min}$ تغییر می‌کند. درجه حرارت محل تزریق 250°C ، درجه حرارت دتکتور 250°C ، گاز حامل

جدول ۱- منطقه برداشت دانه کدو و کد آن‌ها

کد نمونه	منطقه برداشت
A	رقم فارس (کازرون)
B	رقم فارس (شیراز)
C	رقم مازندران (قائم شهر)
D	رقم مازندران (بابل)
E	رقم خراسان (سبزوار)
F	رقم آذربایجان (خوی)

AOCS با شماره 92-CeBe ارزیابی شد (Fireston, 1994).

برای تجزیه و تحلیل آماری و مقایسه میانگین از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵٪ استفاده شد و آنالیز با نرم افزار MSTAT-C انجام شد. نتایج در قالب طرح بلوک کاملاً تصادفی در ۴ تکرار مورد ارزیابی قرار گرفت.

یافته‌ها

جدول ۲ درصد رطوبت اولیه، پوست و روغن دانه‌های کدو حلوایی را نشان می‌دهد. با توجه به این جدول بیشترین درصد پوست متعلق به نمونه E (۲۶٪) و کمترین آن مربوط به نمونه D (۱۹٪) بوده است. بین نمونه‌ها از نظر درصد پوست در سطح یک درصد اختلاف معنی‌داری وجود دارد. همچنین اختلاف آماری معنی‌داری بین درصد رطوبت اولیه نمونه‌ها در سطح ۱٪ وجود دارد و نمونه B دارای بالاترین درصد رطوبت اولیه می‌باشد. نمونه‌های D و E همچنین نمونه‌های C و F به هم شبیه‌اند. رطوبت اولیه در طی نگهداری دانه‌ها می‌تواند باعث افزایش هیدرولیز محتوی روغن نمونه‌ها گردد. همچنین نمونه E دارای بیشترین درصد روغن (۴۷٪) و نمونه B دارای کمترین میزان (۳۴٪) می‌باشد و بین درصد روغن نمونه‌های مختلف اختلاف آماری معنی‌داری در سطح ۱٪ وجود دارد. نمونه‌های D و F از نظر درصد روغن به هم شبیه‌اند. در جدول ۳ ترکیب اسید چرب روغن نمونه‌های

مختلف دانه کدو حلوایی مشخص گردیده است. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که روغن دانه کدو حلوایی سرشار از اسیدهای چرب غیراشباع اولئیک (۳۲/۵۴-۵۱/۱۴٪) و لینولئیک (۳۷/۰۱-۵۱/۹۵٪) می‌باشد. بالا بودن میزان اسیدهای چرب غیراشباع (حدود ۸۶ - ۸۲ درصد) این روغن را از نظر تغذیه‌ای در مقایسه با منابع روغنی دیگر ممتاز ساخته است. بیشترین درصد اولئیک اسید مربوط به نمونه D و بیشترین درصد لینولئیک اسید متعلق به نمونه E می‌باشد. ترکیب اسید چرب نمونه‌های مختلف در سطح ۱ درصد تفاوت معنی‌داری دارند.

همان‌طور که در نمودار ۱ مشخص گردیده است بیشترین درصد اسید چرب آزاد مربوط به نمونه B (شیراز) (۱/۲۸٪) و کمترین مقدار مربوط به نمونه D (بابل) (۰/۳۹٪) می‌باشد. نمونه‌های D و F از نظر درصد اسید چرب آزاد یکسان بوده و با نمونه‌های دیگر در سطح ۱ درصد تفاوت معنی‌داری دارند.

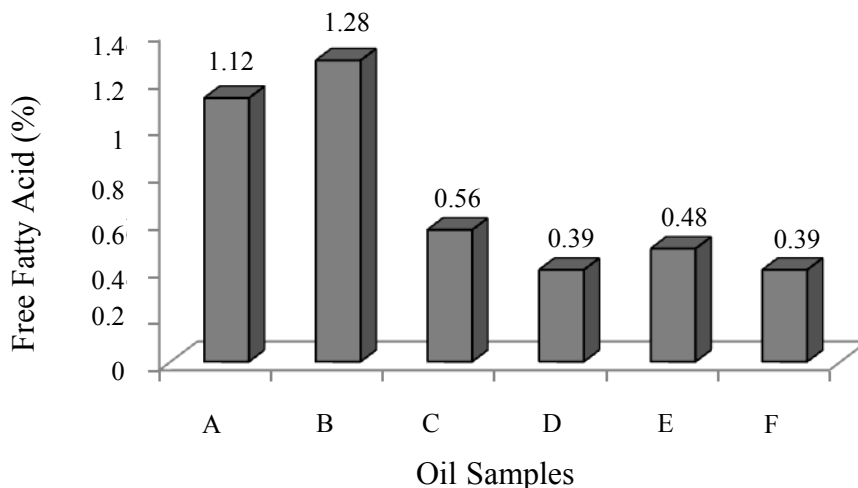
با توجه به نمودار ۲ که اندیس پراکسید روغن نمونه‌های مختلف دانه کدو حلوایی را نشان می‌دهد، نمونه E دارای بیشترین اندیس پراکسید (۸ میلی‌اکی‌والان بر کیلوگرم) بوده و نمونه B کم‌ترین عدد پراکسید (۱/۷۵ میلی‌اکی‌والان بر کیلوگرم) را دارا می‌باشد. با توجه به شرایط نگهداری یکسان نمونه‌ها که در شیشه‌های تیره و در دمای یخچال نگهداری شدند سعی شده است که از اثر عوامل جانبی مؤثر بر اکسیداسیون نظیر نور، دما و... کاسته شود.

جدول ۲- درصد رطوبت اولیه، پوست و روغن دانه‌های کدو حلوایی

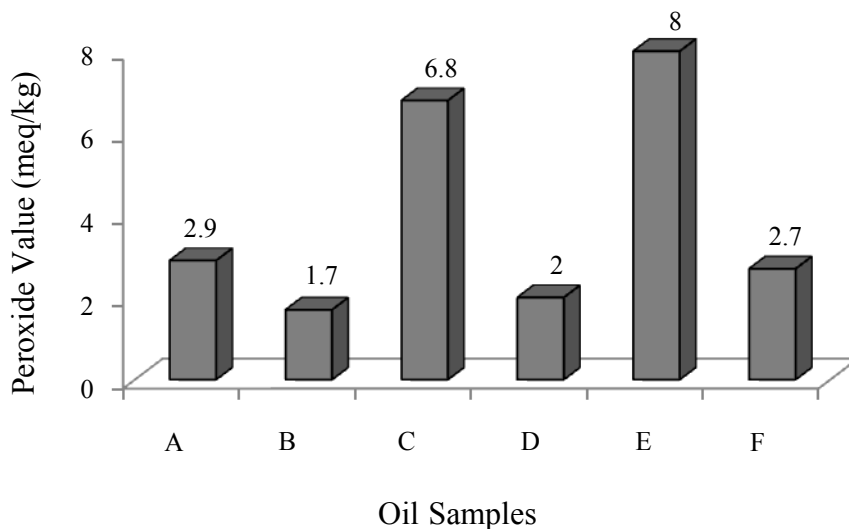
F	E	D	C	B	A	فاکتور / نمونه
۱۰	۹	۹	۱۰	۱۲	۱۱	رطوبت اولیه (درصد)
۲۲	۲۶	۱۹	۲۲	۲۳	۲۵	پوست (درصد)
۴۵	۴۷	۴۵	۴۱	۳۴	۳۵	روغن (درصد)

جدول ۳- ترکیب اسید چرب روغن نمونه‌های مختلف دانه کدو حلوایی

F	E	D	C	B	A	اسید چرب (درصد) / نمونه
۱۲/۲۳	۱۳/۴۷	۱۲/۳۱	۱۵/۰۷	۱۶/۴۰	۱۷/۵۷	اسیدهای چرب اشباع پالمیتیک و استئاریک
۴۶/۷۴	۳۲/۵۴	۵۱/۱۴	۴۳/۲۲	۴۲/۹۸	۴۵/۰۰	اولئیک اسید
۴۰/۸۱	۵۱/۹۵	۳۵/۰۹	۴۰/۴۲	۴۰/۴۳	۳۷/۰۱	لینولئیک اسید
۰/۲۲	۲/۰۴	۱/۴۶	۱/۲۹	۰/۱۹	۰/۴۲	سایر

نمودار ۱- درصد اسيد چرب آزاد روغن نمونه‌هاى مختلف دانه كدو حلوایى

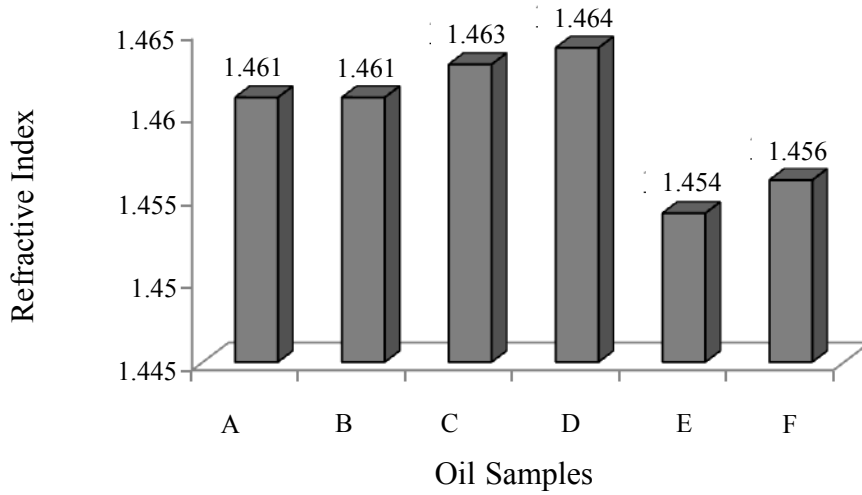
نمودار ۲- اندیس پراکسید روغن نمونه‌هاى مختلف دانه كدو حلوایى

نمونه‌ها در سطح ۱٪ معنی‌دار است و از نظر آماری بین نمونه‌های C و F اختلاف معنی‌داری وجود ندارد و به هم شبیه‌اند. اما این دو نمونه با بقیه متفاوتند (نمودار ۴).

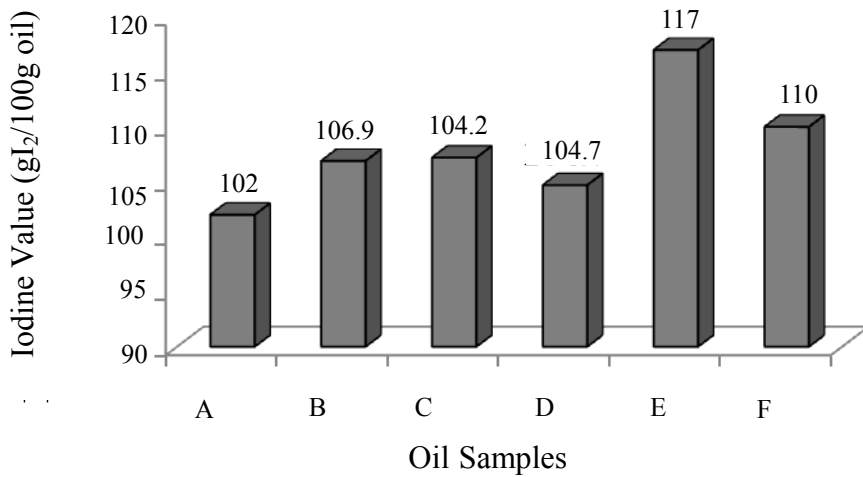
با توجه به نمودار ۵ بیشترین میزان مواد غیرصابونی مربوط به نمونه B (۲/۶٪) و کم‌ترین مقدار متعلق به نمونه A (۱٪) می‌باشد. بین نمونه‌ها از نظر آماری اختلاف معنی‌داری در سطح ۱٪ وجود دارد. نمونه‌های F و D با هم مشابه و نمونه‌های E و D نیز مشابهند و نمونه E به C شبیه است. ترکیبات غیرصابونی به دست آمده روغن‌های خام دانه کدو حلوایی ۲/۶ - ۱ درصد می‌باشد.

اندیس رفرکت، شدت انحراف پرتوی نور در هنگام عبور نور از یک محیط به محیط دیگر (روغن) را اندازه‌گیری می‌کند. با توجه به نمودار ۳ بیشترین اندیس رفرکت، مربوط به نمونه D (۱/۴۶۴۰) و کم‌ترین آن مربوط به نمونه E (۱/۴۵۴۰) می‌باشد.

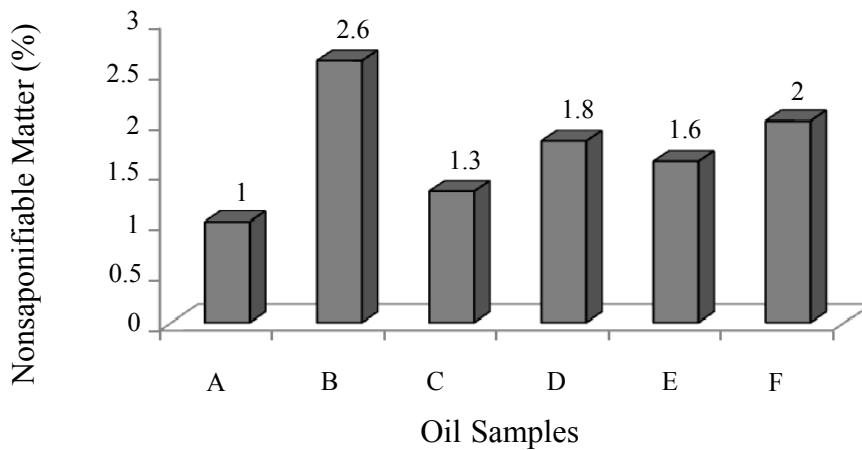
عدد یدی شاخصی از میزان غیراشباعیت اسیدهای چرب می‌باشد و به ترکیب اسیدهای چرب روغن وابسته است که با افزایش درجه غیراشباعیت اسیدهای چرب افزایش می‌یابد. نمونه E به دلیل دارا بودن درصد بالای لینولئیک اسید (۵۱/۹۵٪) نسبت به بقیه نمونه‌ها دارای بالاترین عدد یدی (۱۱۷/۹) و نمونه A با کم‌ترین غیراشباعیت دارای کم‌ترین عدد یدی (۱۰۲) می‌باشد. اختلاف آماری بین

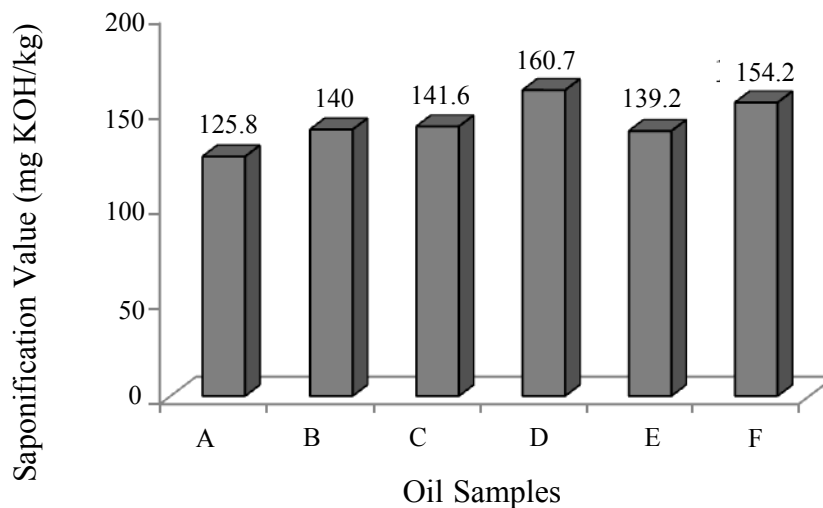
نمودار ۳- اندیس رفرکت روغن نمونه‌های مختلف دانه کدو حلوایی

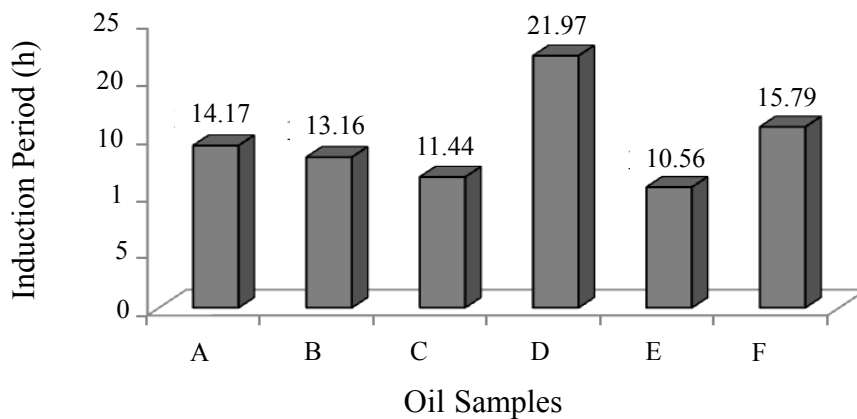
نمودار ۴- عدد یدی روغن نمونه‌های مختلف دانه کدو حلوایی

نمودار ۵- درصد ترکیبات غیر صابونی روغن نمونه‌های مختلف دانه کدو حلوایی

نمودار ۶- اندیس صابونی روغن نمونه‌های مختلف دانه کدو حلوایی

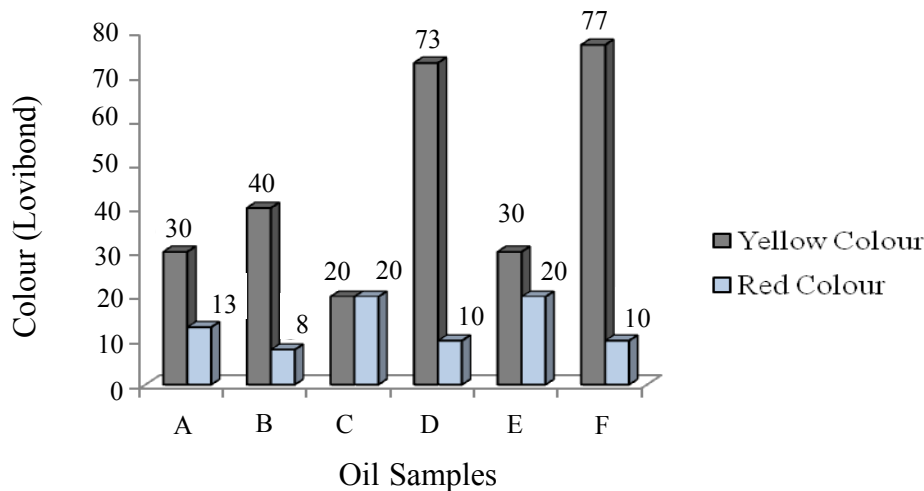

نمودار ۷- زمان مقاومت به اکسید شدن روغن نمونه‌های مختلف دانه کدو حلوایی

با توجه به نمودار ۸ که رنگ روغن نمونه‌های مختلف دانه کدو حلوایی را نشان می‌دهد، بیشترین رنگ زرد متعلق به نمونه F (۷۷ واحد لایوباند) و کم‌ترین آن مربوط به نمونه C (۲۰ واحد لایوباند) می‌باشد. نمونه‌های A و E از نظر رنگ زرد به هم شبیه بوده ولی با بقیه نمونه‌ها در سطح ۱٪ اختلاف معنی‌داری وجود دارد. نمونه C دارای بیشترین میزان رنگ قرمز (۲۰ واحد لایوباند) و نمونه B دارای کم‌ترین مقدار (۸ واحد لایوباند) می‌باشد. نمونه‌های E و C از نظر رنگ قرمز به هم شبیه می‌باشند و نمونه‌های D و F نیز مشابه به یکدیگرند و با بقیه نمونه‌ها در سطح ۱٪ اختلاف معنی‌داری دارند. اگر چه رنگ روغن دانه کدو حلوایی در

عدد صابونی معیاری از گروه‌های واکنش دهنده با قلیا در چربی‌ها و روغن‌هاست. گلیسریدهای دارای اسیدهای چرب با زنجیر کربنی کوتاه، عدد صابونی بالاتری از اسیدهای چرب با زنجیره کربنی بلند دارند. بیشترین اندیس صابونی متعلق به نمونه D 160.7 (mg KOH/kg) و کم‌ترین اندیس صابونی مربوط به نمونه A 125.8 (mg KOH/kg) می‌باشد (نمودار ۶).

با توجه به نمودار ۷ نمونه D بیشترین زمان مقاومت (۲۱/۹۷ ساعت) و نمونه E، کم‌ترین زمان مقاومت (۱۰/۵۶ ساعت) در برابر اکسیداسیون را از خود نشان می‌دهند. تفاوت معنی‌داری بین نمونه‌ها در سطح ۱٪ وجود دارد.

نمودار ۸- رنگ روغن نمونه‌های مختلف دانه کدو حلوایی

است که این واکنش با حرارت و فشار شدت می‌یابد (مالک، ۱۳۸۷). بالاتر بودن درصد اسید چرب آزاد نمونه‌های A و B می‌تواند به میزان رطوبت اولیه دانه‌ها قبل از استخراج روغن مرتبط باشد، که نمونه‌های A و B به ترتیب دارای بالاترین درصد رطوبت اولیه (۱۲٪ و ۱۱٪) بوده اند که این رطوبت در طی نگهداری دانه‌ها باعث هیدرولیز محتوی روغن دانه‌ها شده و درصد اسید چرب آزاد روغن را افزایش داده است. حداکثر اسید چرب آزاد اندازه‌گیری شده ۱/۲۸٪ در نمونه B می‌باشد.

با توجه به نمودار ۲، نمونه E دارای بیشترین و نمونه B دارای کم‌ترین عدد پراکسید می‌باشند. از عوامل اثرگذار بر اندیس پراکسید می‌توان به ترکیب اسیدهای چرب روغن‌ها اشاره کرد که نمونه E با دارا بودن بیشترین درصد لینولئیک اسید (۵۱/۹۵٪) (حساس به اکسید شدن) دارای بیشترین اندیس پراکسید است.

اگر چه از نظر درصد لینولئیک اسید نمونه C (۴۰/۴۲٪) با نمونه B (۴۰/۴۳٪) و F (۴۰/۸۱٪) مشابه بوده ولی درصد ترکیبات غیرصابونی نمونه C (۱/۳٪) در مقایسه با نمونه‌های B (۲/۶٪) و F (۲/۰٪) پایین تر بوده که باعث افزایش اندیس پراکسید نمونه C نسبت به دو نمونه دیگر گردیده است و نمونه B دارای کم‌ترین عدد پراکسید می‌باشد که شاید به دلیل دارا بودن بیشترین درصد ترکیبات غیرصابونی (۲/۶٪) خصوصاً حضور گاما توکوفرول هاست که دارای خاصیت آنتی اکسیدانی

مقایسه با برخی روغن‌های دیگر بیشتر است، می‌تواند طی فرایند تصفیه کاهش یابد.

بحث

مقایسه نتایج به دست آمده از گونه‌های مختلف دانه کدو حلوایی ایرانی، از لحاظ درصد روغن با انواع بررسی شده توسط دیگر محققین در خارج از کشور، نشان دهنده برابری و در بعضی موارد مقدار بیشتر روغن است. از عوامل اثرگذار بر روی درصد روغن، می‌توان به تفاوت گونه‌های مختلف، شرایط آب و هوایی، درصد پوست و... اشاره کرد. مقایسه درصد روغن دانه کدو حلوایی با منابع روغنی دیگر نشان می‌دهد که این دانه در مقایسه با دانه‌ها و میوه‌های روغنی دیگر دارای درصد نسبتاً بالایی روغن می‌باشد (Hui, 1996).

بررسی ترکیب اسید چرب روغن دانه کدو حلوایی نشان می‌دهد که این روغن از نظر ترکیب اسیدهای چرب بسیار شبیه به روغن کنجد می‌باشد. از نظر درجه غیراشباعیت به مانند روغن زیتون (۸۸٪) و سویا (۸۰٪) بوده و ۸۶ درصد اسیدهای چرب آن را اسیدهای چرب غیراشباع تشکیل می‌دهد. با توجه به درصد روغن بالا، ترکیب اسیدهای چرب مفید آن، خواص درمانی فراوان، می‌تواند به عنوان روغن سالاد جایگزین روغن زیتون باشد (Gilberto & Albin, 2007; Gilberto & Albin, 2008).

اسید چرب آزاد در نتیجه هیدرولیز چربی یا روغن تشکیل می‌شود و برای انجام هیدرولیز رطوبت لازم

قوى مى‌باشند. نمونه‌هاى C و E از نظر عدد پراکسید مشابه بوده و نمونه‌هاى A، B، D و F نیز به هم شبیه هستند و تفاوت معنی‌دارى در سطح ۱ درصد بین نمونه‌هاى E و C با بقیه نمونه‌ها وجود دارد.

همان‌طور که در نمودار ۳ مشخص گردیده است، بیشترین اندیس رفرآکت، مربوط به نمونه D (۱/۴۶۴۰) و کم‌ترین آن مربوط به نمونه E (۱/۴۵۴۰) مى‌باشد با این که نمونه D دارای درصد اسید لینولئیک (۳۵/۰۹٪) پایین تری نسبت به نمونه E (۵۱/۹۵٪) مى‌باشد ولی در مجموع دارای ۸۶/۲۳٪ اسیدهای چرب غیر اشباع مى‌باشد که نسبت به نمونه E (۸۴/۴۹٪) دارای غیراشباعیت بالاتری است و این در نتیجه نسبت بالای اولئیک اسید در نمونه D (۵۱/۱۴٪) مى‌باشد که در مجموع باعث افزایش اندیس رفرآکت نمونه D (۱/۴۶۴۰) نسبت به نمونه‌هاى دیگر شده است. اختلاف آماری معنی‌دارى بین نمونه‌ها از نظر اندیس رفرآکت وجود ندارد و همه نمونه‌ها به هم شبیه‌اند.

در مطالعات گذشته نسبت آلفا توکوفرول به گاما توکوفرول ۱ به ۱۰ گزارش شده است. در این پژوهش میزان توکوفرول‌هاى نمونه سبزوار ۷۲۰ و استرول‌هاى آن ۱۱۶۰ میکروگرم بر گرم روغن به دست آمد که مشابه با نتایج دیگر محققین مى‌باشد. در روغن دانه کدو حلوايى، گاما توکوفرول، عمده ترین توکوفرول روغن است، که در صورت اختلاط روغن با روغن‌هاى دیگر جهت شناسایی تقلبات، به کار مى‌رود (Hui, 1996; Makovic & Bastic, 1975).

با توجه به نمودار ۷ همه نمونه‌ها از نظر زمان مقاومت در برابر اکسید شدن با هم متفاوتند. با وجود اینکه روغن دانه کدو سرشار از اسیدهای چرب غیر اشباع اولئیک و لینولئیک است، بالا بودن زمان مقاومت را مى‌توان به حضور آنتی‌اکسیدان‌هاى طبیعی به خصوص گاما توکوفرول نسبت داد که با وجود رنگ سبز تیره روغن به دلیل حضور رنگدانه کلروفیل که مى‌تواند بعنوان یک پراکسیدان عمل نماید، این روغن بدون عملیات تصفیه دارای زمان مقاومت بالایی است. از دلایل کاهش زمان مقاومت نمونه E بالاتر بودن درصد لینولئیک اسید نسبت به

اولئیک اسید در این نمونه مى‌باشد. افزایش درصد غیراشباعیت، سرعت اکسیداسیون را افزایش مى‌دهد. اما نمونه D که در مقایسه با دیگر نمونه‌ها دارای درصد اولئیک بالاتر (۵۱/۱۴٪) و درصد اسید لینولئیک پایین‌تر (۳۵/۰۹٪) مى‌باشد، دارای زمان مقاومت نسبتاً بالایی (۲۱/۹۷ ساعت) است. نمونه‌هاى B و C اگرچه، دارای درصد لینولئیک اسید مشابهی هستند ولی نمونه B به دلیل بالاتر بودن درصد ترکیبات غیرصابونی، دارای زمان مقاومت بالاتری نسبت به نمونه C مى‌باشد که احتمالاً به خاطر حضور گاما توکوفرول‌هاى بیشتر در این نمونه مى‌باشد.

نتیجه‌گیری

دانه کدو حلوايى ایرانی با داشتن ۴۷-۳۴ درصد روغن در مقایسه با دانه‌هاى روغنی که در ایران به عنوان منبع روغن استفاده مى‌شود، نظیرسویا (۲۰-۱۸٪)، آفتابگردان (۴۵-۳۵٪)، پنبه دانه (۲۰-۱۸٪) دارای درصد روغن بالایی مى‌باشد. همچنین ترکیب اسیدهای چرب روغن دانه کدو حلوايى، عمدتاً اولئیک اسید (۵۱/۱۴-۳۲/۵۴٪) و لینولئیک اسید (۵۱/۹۵-۳۷/۰۱٪) مى‌باشد که دارای ارزش تغذیه‌ای بسیار بالایی است. توکوفرول‌هاى اصلی روغن دانه کدو حلوايى گاماتوکوفرول مى‌باشد که آنتی‌اکسیدانی قوی است. همچنین این روغن دارای زمان مقاومت بالایی در برابر اکسیداسیون مى‌باشد. از بین نمونه‌هاى مورد بررسی نمونه D (بابل) به عنوان نمونه برتر معرفی مى‌شود و نمونه‌هاى E (سبزوار) و F (خوی) نیز با توجه به ترکیب اسید چرب و درصد روغن بالا مى‌توانند مد نظر قرار گیرند. با توجه به درصد بالای روغن دانه کدو حلوايى ایرانی، کیفیت بالای روغن حاصله از نظر ترکیب اسیدهای چرب، حضور آنتی‌اکسیدان‌هاى طبیعی، زمان مقاومت بالا در برابر اکسید شدن، همچنین دوره رشد کوتاه گیاه حدود ۳-۴ ماه، نیاز آبی کم، مقاومت به خشکی، رشد در مناطق مختلف کشور (خراسان، مازندران، گیلان، همدان، فارس، آذربایجان و...)، مى‌تواند به عنوان منبع جدیدی از روغن در کشور مورد توجه قرار گیرد و به عنوان کشت دوم کاشته شود.

Fireston, D. (1990). Official Methods of Analysis of the Association of Official Analytical Chemists. 15th ed., Arlington, USA.

Gilberto, F. & Albin, H. (2008). Production technology and characteristics of Styrian pumpkin seed oil. Eur. J. Lipid Sci. Technol., 110, 1-8.

Gilberto, F. & Albin, H. (2007). Styrian pumpkin seed oil available edible oil from south Europe. Eur. J. Sci. Technol., 99, 1122-1130.

Gilberto, F. & Albin, H. (2007). Seed and oil Styrian oil pumpkin components and biological activities. Eur. J. Lipid Sci. Technol., 109, 1128-1140.

Hui, Y. H. (1996). Bailey's industrial oil and fat products. John Wiley & Sons, Inc. Hoboken, New Jersey. Sixth Edition.

Makai, S. & Balatin, J. (2000). Comparative examination of biologically compound of fatty oil of medical and alternative herbs, 121, 341-352.

Makovic, V. V. & Bastic, L. V. (1975). Characteristics of pumpkin seed oil. Yugoslavi Instate of Meat Technology, 22, 42-44.

Michael, M., Vieno, P., Anna, M., Tanja, K. & Gerhard, S. (2004). Chain in chemical composition of pumpkin seed during the roasting process for production of pumpkin seed oil. Food Chemistry, 352, 359-36.

منابع

آزاد بخت، م. (۱۳۷۸). رده‌بندی گیاهان دارویی، انتشارات تیمورزاده نشر طبیب.

مالک، ف. (۱۳۸۷). چربی‌ها و روغن‌های نباتی خوراکی، ویراست دوم، انتشارات غلامی، چاپ دوم.

Achu, M. B., Foku, E., Techiegang, C., Fotso, M. & Tehouanquep, F. M. (2005). Nutritive value of some Cucurbitacea oil seeds from different regions in Cameroon. African Journal of Biotechnology, 4, 1329-1334.

Alfawez, M. A. (2004). Chemical composition and oil characteristics of pumpkin (*Cucurbita maxima*) seed kernels. Food Science and Agric Res., 129, 5-18.

Barbara, S. & Michael, M. (2004). Change in chemical composition of pumpkin seed during the roasting process for production of pumpkin seed oil. Food Chemistry, 22, 367-379.

Basaran, A. A., Ciftci, K. F. & Kusmenoglu, S. (1998). Characteristics of Turkish *Cucurbita maxima* duch seed oil. *Acra pharmaceutica Turcia*, 40, 17-19.

Bezold, T. N., Brentloy, J. & Mincha, C. S. (2003). Changing in the cellular content of polyamines in different tissues of seed fruit of normal and a hull-less seed variety of pumpkin during development. *Plant Science*, 164, 743-752.

Fireston, D. (1994). Official Methods and Recommended Practices of the American Oil Chemists Society, 4th ed., AOCS press. Champaign, IL.

Physicochemical Evaluation of Oil Extracted from Different Varieties of Iranian Pumpkin Seeds

S. Shafie Mashtany^a, M. Gharachorloo^{b*}, B. Delkhosh^c

^a M. Sc. Student of Food Science & Technology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

^b Assistant Professor of the College of Food Science & Technology, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

^c Assistant Professor of the College of Agriculture, Science and Research Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

Received: 5 February 2009

Accepted: 29 April 2009

Abstract

Introduction: Pumpkin is a plant with oily seeds belonging to the Cucurbitaceae family. This study is concerned with the evaluation of physicochemical characteristics of oil extracted from different varieties of pumpkin seeds.

Materials and Methods: In this research work six varieties of pumpkin seeds were subjected to oil extraction. The extracted oils were subjected to a series of physical and chemical tests consisting of fatty acid composition, refractive index, iodine value, saponification value, nonsaponifiable matter, colour, acid value, peroxide value and induction period determinations.

Results: The extracted oils accounted for 34-47% of the total weight of the seeds. The fatty acid profile indicated that oleic and linoleic acids were the predominant mono and poly unsaturated fatty acids present, which is quite important in term of nutrition. One of the samples (D) due to the high oil content (45%), fatty acid composition and high resistance to oxidation (21.97 h) at 110 °C might be regarded as the best sample.

Conclusion: It was concluded that pumpkin seed oil due to its high content of mono and poly unsaturated fatty acids might be regarded as a valuable oil for consumption.

Keywords: Fatty Acid Composition, Oil, Physicochemical Evaluation, Pumpkin Seed